

KARDEŞ PAYI

Ekrem SAKAR

Üç kişi, ıssız bir adadan kalabalık bir şehre düştü. Geldikleri yer oldukça karanlık, epey kirli ve bir hayli kasvetliydi. İçlerinden birinin eli tesadüfen şarjı dolu bir ışıldağa dokundu. Işıldak çalışınca kapkaranlık oda birdenbire aydınlanınca, meraklı açılmış olan üç çift göz kamaşarak kısıldı. Gözlerini ovalaya ovalaya ışığa alıştırdıklarında odada artık dört kişi olduklarını fark ettiler. Karşılarında upuzun, koca göbekli, gıdısı şişkin, tembel bakışlı ve yuvarlak yüzlü bir cin duruyordu. Hepsî gözlerine inandılar, zira âniden buraya gelmelerine kıyasla cinin mevcudiyeti onlara pek garip gelmedi.

Cin, mezkûr kişilere üç talepte bulunabileceklerini söyledi. Akabinde “ne bir eksik, ne bir fazla” cümlesini ilave edip muhtemel bir pazarlığın önüne geçmiş oldu.

Bu üç kişi, kendilerini birdenbire şehirde bulmadan önce aynı adada yaşamaktaydılar. Daha çocuk yaşta bir gemi kazasından kurtulup beraberce hayat mücadelesi vermişlerdi. Adada sürdürdükleri mücadelenin arkasında birlikte aldıkları kararlar yatardı. Dolayısıyla bu hayati teklife karşılık vermek için doğal olarak istişare etmek gereği duydular. Üç arkadaşın da müşterek bir kaygısı vardı; bu da bir daha karşılaşmaları mümkün görünmeyen bir teklifin heba olma ihtimaliydi.

Saçı üstlerden seyrekleşmiş ve irice olanı, “Bence aramızda kura çeke- lim, kazanan talepleri söylesin!” dedi. Diğer ikisi bu fıkirden memnun olmadılar. Sonra sıska ve kambur olan ikinci kişi atıldı, “Bana göre aramızda en akıllı kim ise, talepleri o bildirsin!”. Bu fikir de öbür ikisine nahoş geldi. Gayriresmî olarak kabul görmüş olan konuşma sırası, saçı uzun ve burnu

uzun olan üçüncüye gelmişti, “Kanımca şöyle yapsak iyi olur: Herkes birer talepte bulunsun, böylece anlaşmazlığa düşmeyiz!”. Bu son fikir üzerinde hemfikir oldular. Üçüncü, bu dahiyane anlaşılamaya “kardeş payı” adını verdi.

Birinci, öteki arkadaşlarına nasihatte bulundu, “Ben burada şatafat ve servet içerisinde yaşamayı dileyeceğim. Aklınız varsa siz de aynısını isteyin, hem yine adadaki gibi arkadaşlığımızı sürdürürüz”. Diğerleri bu acele kardan memnuniyetsizliklerini bildirdiler. Arkadaşlarını bir türlü ikna edemedikten sonra cine dönüp haykırdı, “Ey Cin! Beni buranın en meşhur simalarından, en servetlilerinden birisi yap. Ömrümün sonuna kadar da böyle yaşayayım!”. Cin, talebini yerine getirdi. Birinci, kendisini bir anda rahat bir döşekte buldu. Kafasının tepe noktasındaki saçsız yerlerinde ince ve narin eller dolaşıyordu. Sevinçten yerinde duramayarak masaj yapan kızı yanından uzaklaştırıp pencerenin yanına gitti. Ağaçlardan, havuzdan ve denizden müteşekkil enfes bir manzara karşısında mütebessim bir şekilde homurdandı, “Aptallar! Burasının bizim adadan ne farkı var? Deniz ise deniz, ağaç ise ağaç. İçinde bulunduğum konfor da cabası”.

Günler günleri kovalarken birinci de yeni heyecanlar kovalıyordu. Dünyayı dolaştı, dolaşmaya değer yer kalmadığına kanaat etti. Kumar oynadı, servetinin eksilmeyeceğini bildiği için zevk alamadı. İçti, içtikçe güzelleşemedi. “Bari güzele sahip olayım” dedi. Güzeller güzeliyle evlendi, “Acaba daha güzeli yok mu?” diye düşünmeden edemedi. Sabahlara kadar dans etti, yedikçe yedi, kendinden geçti. Bir gün iri vücudunu yatakta muayene eden doktorlar dedi ki kalbi bu tempoya dayanamayıp iflas etmiş. Eve mahkûm kaldı, dışarı çıkmayı çok istedi lakin sürekli tereddütte kaldı. Dışarıya çıkıp yağmurun altında ıslanmak arzusuyla hizmetçilerine kendisini dışarıya çıkartmasını emrini verdiği gün, yaşadığı heyecana dayanamayan kalbi, Azrail’e davetiye çıkardı. Akabinde hizmetçileri başlarına bir iş gelmesin diye onu alelacele konaktan dışarıya çıkarttılar, üzerine toprak attılar.

İkincisi kendi kendine düşündü, “Biz adada çetin bir yaşam mücadelesi verirdik. Burada rahat yaramaz bana”. Cin’e doğru döndü ve seslendi, “Beni sıradan bir vatandaş yap. İşim, gücüm, ailem, evladım olsun. Yuvarlanıp gideyim”. Cin, “hay hay” dedi, talebini derhâl kabul etti.

Alarmlı saatin sesiyle ikincinin gözleri fal taşı gibi açıldı. Bir de baktı ki yanında yatan bir kadın, eliyle sırtından itekliyor, uykulu uykulu sayıklıyor, “Kalk tembel herif, on dakikadır saat çalışıyor, işe geç kalacaksın!”. Ser-

sem sersem giyindi, kahvaltı niyetine bir poğaça ile yetindi, otobüse zar zor bindi. Her durakta yeni yolcu binmeye çalıştıkça içeridekiler bağırıyordu, “Alma artık yolcu kaptan, pastırma olduk burada!”. Kafasını yukarıya kaldırdı, bir yazı okudu, “Ön taraftaki koltukları harp malullerine terk ediniz”. Yanındaki adama dönerek “talep mağdurları için de bir istisna yapılsaydı keşke” dedi. Adam onun ne demek istediğini anlamaya dahi çalışmadan suratını asarak diğer tarafına döndü.

İşe erken gitti, işten geç geldi. Hafta sonları uyumaya çabaladı, çocukların gürültüsünden bir türlü beceremedi. Roman okumaya çalıştı, “Milletin derdi, beni mi gerdi” dedi ve bıraktı. Televizyonu açtı, içi sıkıldı, kapattı. Sinemaya gitti, kandırıldığını hissetti. Karısıyla bir türlü anlaşamadı, problemsiz bir gün geçiremedi. Kadınları anlayamayacağını, bu yüzden de karısıyla anlaşamayacağını kabullendi. Erkekleri de hiç anlamadı. Hiç kafa yormuyorlar, hep aynı şeyleri konuşuyorlar ve her şeyden şikâyet ediyorlardı. Masraflar yüzünden kendisini yedi bitirdi. Çalıştı, didindi. Her ay, ay sonunu bir türlü getiremedi. Mütemadiyen kullandığı ceketinin yırtığını dikti, gözü ise siyah bir cekette kaldı. “Bu ceketi alamadan ölürsem gözüm açık gider” dedi. Büyük laf etti, gözü açık gitti. Siyah ceketi giyemeden beyaz kefeni giydi.

Cin, üçüncüye döndü, “Haydi söyle bakalım, senin talebin nedir?” dedi. Üçüncü, onu bırakıp gittikleri için diğer ikisine kızgındı. Akıbetleri hakkında hiçbir malumatı olmamasına rağmen yanlış karar verdiklerini düşünüyor, herkese birer hak verme fikrinin pişmanlığını çekiyordu. “Kardeş payı demek için önce kardeş olmak lazım, bizimkisi zoraki beraberlikmiş” dedi içinden. Sonra cine seslendi, “Beni adaya geri gönder! Hayatıma devam edeyim.” Cin isteğini hemen kabul etti. Geri döndüğünde yalnız başına mücadele etmenin zor olacağını şuurundaydı. Ancak ne yapsındı? Kardeş payından ona düşen de bu olmuştu.